

Eino Oksanen

Hiekkaa suuhun 24 (2/91)
J. Ovaska
Muotikatu 17 B 15
05830 HYVINKÄÄ
5mk

Trippi 6
Saimuntie 3
85410 Sievi
10mk

Munkkipossu - syksy 1991
Tampereen kaupungin lasten ja nuorten kuvataidekoulu, 5 vsk.
opettaja: P. A. Manninen

Hiekkaa on tunnettu lukijan suuhun jo kymmenen vuotta. Tämä läpyskä on A. Rantasen spesiaali. Patu ja Seku seikkailevat miltei koko lehden läpi. Mukana ovat myös Ovaska itse ja J. Styrman.

Ovaskan Juntti Afrikassa on tarinaltaan mukava, mutta kalpaa huolellisempaa ja pelkistetympää viimeistelyä. Tekijän kannatta tutkia esimerkiksi Vittorio Giardinon sarjoja malliksi. Yksityiskohtat - hikiset kalnalot, oppaan UCLA-palita - ovat plussaa.

Styrmanin nimetön sarja tarvitsisi muuttaman ruudun lisää, että esimerkiksi perhosen kohtalo selkiäisi. Hyvä idea toimisi paremmin. Lopetus onnistuu.

Patun ja Sakun maailma on hultvan. Viidestä tarinasta paras on Patun huono päivä, vaikka loppuratkaisu jää vähän epäselväksi. Kenties joku valoisampi viitsi olisi toiminut paremmin. Moni tarina kaipaisi lisää ilioittelua. Flipperijuttu terävöitysi, jos roolit vaihtuisivat lopussa: jos Saku joutuisi elämän flipperin kuulaksi, loppurepliiikit toimisivat paremmin.

Rantasen lähtöideat ovat yleensä hyviä, mutta juttuja ei pitäisi puristaa loppuun väkisin. Ideoita voisi hautoa ja antaa niiden putkahtaa ulos rauhassa. Rantasesta on mukana pieni haastattelukin.

Lehden helmi on Hyvinkää-pääkirjoitus parimetrisine pimppoineen. Takakannen hauska kuva olisi sopinut paremmin etukanteen.

Kadonneet pojat 22
tekijän nimi ja osoite puuttuvat, näyttäisi olevan J. Styrmanin käsialaa

Näitäkin on ilmestynyt jo 22 numeroa! Onpa lehti keneen hyvänsä tekemä, se on täynnä erinomaisia pieniä sarjakuvanovelleja ja kuvitusta. Piirrosjälki on hieman kömpelöä, mutta ei se häitä, kun tekijä on sama ja jälki yhdenmukaista. Suosittelien,

Trippi on aika outo ilmestys jo kantensa puolesta. Liekö juutalaistanti poliittinen kannanotto?

Näsälän Kamaluus on tavanomainen ja mieltänsanomatori ahistusjuttu. Koppiksen strippien hilpeät ideat loppuvat kesken. Pienellä aivovoimistelulla niitä olisi voinut jatkaa. Nyt ne loppuvat kesken.

Royalin Lystikäs kirjeenkantaja on tilsamainen pikku hulluttelu, jonka pitkät tekstit pitäisi jakaa useampaan ruutuun. Hahmot pitäisi piirtää samalla tyyliillä. Karrikointi ja realismi toimivat harvoin yhdessä sarjassa. Nimettömät stripit ovat tyhjänpäiväisiä. Kalajoen Henkilökohtainen ongelma on kohtalaista nonsensse-huumoria.

Näsälän ja Piirtimaan Paska juttu on ideaaltaan kehityskelpoinen mutta toteutukseltaan hiukan pliiisu. Tyttö olisi voinut reagoida särmikkäämmin kotihengittären tempauksiin. Tällaisenaikin se on Tripin toiseksi paras sarja.

Teräsmies ja Batman ja Silmälasikängi on aitoa undergroundia paikoin hilpeästi toteutettuna. Näsälän ja Piirtimaan toinen sarja Onnellisuus jää ponnottoman epämääräiseksi, samoin Royalin Raivo Kosunen. Yllättäen Näsälän Takaisin toimii vahvana mieta-lauseena. Se on lehden ehdoton ykkönen.

Tripin tekijöiden kannattaa pysähtyä miettimään lehden kokonaisuutta ja panostaa ideointiin.

Vaikka tästä julkaisusta paistaa aloittelevien piirtäjien (kaikki tyttöjä!) hapuilo, loistaa siitä myös aloittelijoiden ideolnin vapaus niin hyvässä kuin pahassa. Tärkeintä näyttää olevan tekemisen riemu siitä, että saa piirtää jotain. Syvälinen kerronta ja täydellinen teknikka ehtivät kehittyä myöhemmin, jos ovat kehittyäkseen. Toki jotkut ovat jo lupaavasti nupullaan.

Kuvasarjat 6 (3/91) ja 9 (1/92)
Helsingin sarjakuvaseura
c/o Ville Karikoski
Gyldenintie 3 C 26
00200 HELSINKI
a 15mk

Numero 8 on julkaistu teemalla "luonto huuhaa". Lehden kansikuvan symboliikka jää epäselväksi, jos sen on tarkoitus liittyä teemaan. Kaikki lehden sarjat liittyvät tavalla tai toisella luontoon. Vallaosasta paistaa piirrosjäljen jäykkyyttä ja/tai ideoiden puute. Niitä ei ole ajateltu tai toteutettu loppuun saakka. Sanomaa sarjoissa toki on.

Piirtäjien vaikutteet näkyvät esimerkiksi Kotka-sarjassa. Tulikotka on ollut ainakin Ryhmä X:ssä ja Valerianiasa. El Doradossa on kopioitu Tim Salen Amazon-trilogiaa, mutta siihen on saatu hyvä lattaritunnelma.

Surupukuisen naisen lyriikka on ristiriidassa kuvallisen esityksen kanssa, vaikka voimakas mustavalkoinen grafiikka viijaakin piirtäjän lupaavaan tulevaisuuteen. Ratahnovellen tekijän kannattaisi miettiä piirostyylinsä pelkistämistä ruutujensa sisällön selkeyttämiseksi. Nero lomalee -sarjan sekä grafiikkaa että sisältöä pitäisi miettiä. Sanomisen puute vaijaa myös Eemu Petterin erehdystä ja Herra Pupellusta luonnossa. 1951-2031-sarjassa jää epäselväksi, onko kyseessä Afrikan vai jonkun muun mantereen tai ehkä koko Maapallon aavikoituminen.

Lehden parasta antia ovat Viitsaus, Liike-elämän kovuus ja Tosimies autolede.

Numero 9:n kansi on graafisesti onnistunut, mutta ISSN-numero ja hinta olisivat näyttäneet paremmilta negatiivisena kannen mustalla taustalla. Taivaan tähtien ja ristien joukosta puuttuu Islamin kuunsirppi, joka olisi ehdottomasti kuulunut sinne.

Ratahnovelle kalpaisi tällä kertaa myös dialogin tyyliä yhdenmukaisuutta. Viittu-perkele-saatana-llnja ei R. E. Howardin tyyliin kuulu.

Taivaallisissa paraatissa on ideoita, mutta kokonaisuus jää hapuilevaksi ja epäselväksi. Kirjahyllyn kiva pikku idea olisi pitänyt viimeistellä huolellisemmin. Lynx 4032 lienee peräisin ulkomailta, mutta se ei nouse lenden muita sarjoja paremmaksi.

Rakkaustarina 2150 on toteutettu huolimattomasti. Italialainen viikonloppu on paikoin sekava. Molemmat sarjat ja kannen tehneellä Alain Visantilla on kuitenkin oikea ote. Ralpaus mallittia ja huolellisuutta vain tarvitaan.

Vam&Pyyri-sarjojen suurin puute on tarinoiden mitättömyys. Enemmän ajatusta! Ennakokoluuloton painajainen on oikealla tiellä hyödyntäessään sarjakuvan monipuolisia kerrontamahdollisuuksia.

Lehden helmi on Hilpeä vedenheitto, joka lyhyenäkin laajenoo lukijan päässä itsensä ulkopuolelle. Erinomainen ja hauska suoritus.

Puutteistaan huolimatta Kuvasarjojen tarinat antavat uskoa huomiseen. Niistä paistaa läpi tekijöiden into ja energia. Se on erittäin myönteistä harrastuksen jatkumisen ja kehityksen kannalta. Osa molempien numeroiden tuotosta menee Maailman Luonnon säätiölle.

Kärki 3/91
Keski-Uudenmaan sarjakuvaseura
PL 98
04201 KERAVA
15mk

Kärki jaksaa puuskuuttaa tasaisesti eteenpäin. Vaikka lehden taso on sen varassa, mitä tarjotaan, kannattaisi kiinnittää enemmän huomiota. Lukijan mielikuva lehdestä syntyy ensimmäisen katsekontaktin mukaan. Hyvä kansi kannattaisi pyytää erikseen joitain lukuisista osaavista nuorista piirtäjistä.

Lena Lindgrenin Yksäyttä erilaisuudessa olisi pitänyt palauttaa korjattavaksi. Sekä tekijä että lehti olisivat hyötyneet. Elävöittäjänä olisi voinut käyttää vaihtelevia kuvakulmia ja rajausta, vaikka toisto toimiikin päivittäisen rutiinin yksitoikkoisuuden kuvaamisessa. Kerromus on hyvä, mutta kieliasu voisi olla huolitellumpi. Hyppäys metasarjakuvaan on aivan turha.

Victoria Pulkkinen Konivoimaa on hauska työ, jonka taustat olisi voinut piirtää huolellisemmin. Pulkkinen Poppa-broplems olisi terävöitynyt ruutuja vähentämällä. Kikkailu sotkee Raha ei haise -otsikon lukukelvottomaksi. Itse sarja on keskeneräinen. Muutamassa ensimmäisessä J. Gutenberg-stripissä on hyvä viitsi, muuten sekun on liian hionaton. Eetin isäntä Matti Viskari voisi selkeyttää piirroksiaan Pitkon tapaan.

Sarjakuvien lisäksi Kärjessä on tekstiä: kotimaan kaukua, sattumia ja Antti Roivaisen hieman pinnallinen mutta ideaaltaan hyvä katseaus Tex Willerissä julkaistiin rautatiekuvauksiin.

Suuri kurpitsa 34 (3/91)
Sarjakuvaseura Suuri kurpitsa ry.
PL 260
33101 TAMPERE
7mk

Christer Nuutisen kansikuvassa on mainostietua soulilkkuutta, mutta sitä ei löydy kaikkia pikkukurpitsan tarinoista.

R. Uusitalon Nasu-strippien vyöryä kuvaa parhaiten yhden stripin aloituslause: "Jos olet taiteellinen, ole sitten polkkitaiteellinen." Valittavasti ideoiden taso heittelehti katon ja kellarin välillä.

P. Kallion ja J. Heiskasen kaksisivuinen jäävaisuuskoksi kriittiseksi sarjakuvien "taiteellistamisesta". Hannun ja Riionheimon Elintarvikelaulu ei aukenne edes nuottaja ymmärtävälle. Kekin ja Riionheimon Kolmas kerta toden sanoo on vaatimattomuudessaan kohtalaisen soulkas sarja.

Rantasen Patun ja Sakun autiosaari-idea on tuttu muualta. J. Roikoson sarja ei pääse lentoon millään, vaikka yrittää kovasti. Jos ideat eivät ota tullaakseen, ainahan voisi pitää miettimistään...

Rojun Ylpeys ja ennakkoluulo hajooa hyvän alun jälkeksi käsiin. Idean olisi voinut sitoa kokonaiseksi vaikka toistolla. Holecekin ponnaton Tyrmävän verikoirat ei anna mitään uutta.

Soul-numeron soulikkain lienee C. Nuutisen leikkisiä tarina Soul-poika. Tarpeettomia tekstejä on onneksi vain ensimmäisen sivun ruutujen alla.

Muusa 2
Christer Nuutinen
Purokatu 29
15200 Lahti
5mk

Muusa kakkonen on ihastuttava taskukokoinen räpälä. C. Nuutisen soolo sisältää lyhyitä ripellysarjakuvia ja runonpätkiä. Soul-poika ja Väliportaan virkamies ovat cockpitin kirsikoita. Homma olisi ehkä toiminut paremmin, jos koko räpälä olisi kasattu yhden pitkän sarjan ympärille.

Aurinkokuningas olisi voinut hyvinkin ratastaa Filemon-tyylisesti läpi Muusan ja runot jakaa kokonaisuutta. Siro koko olisi sopinut tarkoitukseen olvasti. Nyt sisällöllinen ja tyyllinen erilaisuus hajottaa tuotosta liikaa, vaikka tekijänä on yksi ja sama Nuutinen. Mutta menettelee tämä näinkin.

Jukka Murtosaari

KANSALLISKIRJASTOMME KAIPAA KOKOELMIINSA PIENLEHTIÄ

Helsingin yliopistoon sijoitetun kansalliskirjastokokoomme kartunta on jo vuosisatojen ajan perustunut kirjapainojen luovuttamiin vapaakappaleisiin. Koska juuri pienlehtien seuranta on niiden julkaisutavan (monistetään itse) vuoksi erittäin hankalaa, haluaa Helsingin yliopiston kirjaston vapaakappaletoimisto vedota kaikkiin pienlehtien tekijöihin ja lukijoihin kokoelmien täydentämiseksi. Pienlehtien arkistointi ja rekisteröinti varmistaa sen, että yksi oman aikamme mielenkiintoisista kulttuuri-ilmiöistä on myös tulevaisuuden tutkijoiden ulottuvilla. Varsinaisten vapaakappalelähetysten lisäksi toivotaan lahjoituksina myös vanhaa, jo ilmestymisensä lopettaneita pienlehtiä, vaikka niiden historia koostuisi vain muutamasta (tai yhdestä) monistetusta numerosta.

Yhteistyöterveisin Riitta Mattila, p. 90-708 4321

Helsingin yliopiston kirjasto
Vapaakappaletoimisto
Teollisuuskatu 23
00510 Helsinki

